

**MESURES I
REFLEXIONS PER
REACTIVAR
CATALUNYA**

Juny de 2020

ÍNDEX

1.- DESENVOLUPAMENT ECONÒMIC	4
1.1.- Economia	4
1.2.- Política Sectorial	5
1.3.- Fiscalitat.....	7
1.4.- Capital humà	7
1.5.- Internacionalització	8
1.6.- Infraestructures.....	9
1.7.- Tecnologia i indústria.....	9
1.8.- Medi ambient i sostenibilitat	10
1.9.- Innovació	11
2.- DESENVOLUPAMENT SOCIAL	14
2.1.- Gran acord social de país.....	14
2.2.- Una protecció social més eficaç	14
2.3.- Foment de la contractació, formació i conciliació familiar	14
2.4.- Habitatge.....	14
2.5.- Repensar la sanitat	15
2.6.- Immigració.....	16
2.7.- Educació	16
2.8.- Llengua i cultura	19
2.9.- Drets digitals.....	19
2.10.- Equilibri territorial	19
2.11.- Progrés social.....	20
3.- DESENVOLUPAMENT POLÍTIC I GOVERNANÇA	22
3.1.- La independència.....	22
3.2.- La unilateralitat.....	22
3.3.- El procés com una oportunitat perduda	22
3.4.- El referèndum.....	23
3.5.- El nou camí.....	23
3.7.- Reconstrucció nacional	24
3.8.- Repensar el camí cap a la independència	25
3.9.- Proposta d'un acord de "conveniència"	25

3.10.- Bases de l'acord de "conveniència"	26
3.11.- Recuperar la qualitat democràtica	27
3.12.- Democratització dels partits.....	28
3.13.- Reforma de l'administració pública.....	29
4.- ACTUACIONS URGENTS DAVANT LA REPRESA DE L'ACTIVITAT EN FINALITZAR L'ESTAT D'ALARMA	31
4.1.- Actuacions de suport al teixit productiu	31
4.2.- Actuacions de suport a les persones	32
5.- 10 MESURES PER A LA REACTIVACIÓ IMMEDIATA DE CATALUNYA.....	33

1.- DESENVOLUPAMENT ECONÒMIC

1.1.- Economia

1. Reequilibri territorial. 80/20. Model de país que permeti viure i treballar al territori. Que prioritzi el benestar i l'equitat arreu del territori. Les persones d'arreu del territori han de tenir les mateixes eines i oportunitats per a poder desenvolupar-se i crear un projecte de vida i professional sense haver-se de desarrelar o desplaçar.

2. Meritocràcia i ascensor social. Valorar la feina ben feta. Recuperar els valors de la feina ben feta; el treball amb esforç i la constància. La igualtat d'oportunitats per a què el límits professionals els decideixi cadascú lliurement. Cohesionar la societat tot generant oportunitats per a tothom.

3. Competitivitat glo-cal. Pensar global, actuar local. Consum responsable. Sostenibilitat; Km0. Productes i serveis de proximitat.

4. Facilitar la connectivitat i mobilitat interterritorial i amb l'exterior, generant connexions intermodals. Cohesió territorial, sostenibilitat, eficiència i competitivitat. Benestar de vida.

5. Promoure un entorn competitiu a nivell fiscal per crear i atraure empreses, *start-ups* nacionals i internacionals i garantir la continuïtat de l'empresa catalana.

6. Realitzar els canvis legislatius necessaris per convertir les Microempreses i les PIMES en grans empreses. Promoure el *single market*.

7. Atraure talent i retenir-lo competint amb la resta de països de la UE o del nostre entorn.

8. Aprovar una llei de l'emprenedoria que reculli realment les necessitats normatives, fiscals, de finançament, atracció de talent, i reducció dels tràmits burocràtics per a les empreses del s. XXI (actualment existeix avantprojecte de llei impulsat pel govern).

9. Invertir en la transformació tecnològica, l'enfortiment i creixement de les pimes amb programes de suport a la competitivitat, possibilitant un impacte significatiu en les empreses i l'economia catalana augmentant la seva competitivitat i contribuint d'aquesta manera a generar un pol europeu d'innovació.

10. Consolidar un ecosistema innovador i punter per visualitzar les nostres capacitats i atreure inversions, coordinant les capacitats per donar visibilitat a Catalunya a través dels *hubs* d'innovació potenciant les nostres tecnologies, agents de l'ecosistema i capacitats distintives, focalitzant la recerca i la innovació en àrees d'especialització de futur i sobretot integrant la

multidisciplinarietat i les multitecnologies liderant projectes estratègics en disseny i tecnologies capdavanteres.

11. Incentivar una nova economia i emprenedoria basada en el coneixement, invertint en actius de país i creant un programa d'inversió sistèmica en *deep tech*, nous nínxols de mercat, facilitats als inversors i suport als emprenedors.

12. Protegir i incentivar el coneixement, regular les aplicacions de la tecnologia i els actius.

13. Dissenyar un model energètic econòmicament competitiu i mediambientalment sostenible basat en la transició energètica i la descarbonització de la indústria.

14. Promoure les fusions i els partenariats entre empreses per així assolir major competitivitat a nivell internacional.

1.2.- Política Sectorial

15. Redissenyar el model de turisme i comercial, perquè aporti beneficis arreu del territori i a la seva gent. Qualitat en el turisme i la no massificació. Cal tornar a prestigiar la Marca Barcelona, i posicionar millor la "marca Catalunya". Posar en valor el paisatge com atractiu turístic i, en aquest sentit, com un bé a preservar i respectar.

16. Pacte sectorial de Turisme i posada en marxa d'una campanya ambiciosa de promoció de Catalunya. Capitalitzar sobre actius com la seguretat sanitària: solvència del sistema sanitari, del sistema de recerca biomèdica, de la potent indústria farmacèutica local. També es pot construir sobre la qualitat de vida i el caràcter acollidor i cosmopolita del país. Això ha d'anar acompanyat de mesures d'augment de la qualitat i seguretat de les nostres ciutats, especialment Barcelona. Pla de gestió activa del turisme; desenvolupar un conjunt de mesures que desincentivin el turisme incívic i de poc valor afegit i es centri en un turisme de major valor afegit (turisme cultural, congressos, convencions d'empreses, entre altres).

17. Apostar per un model industrial basat en la intel·ligència artificial i *big data*. Al costat de l'empresa per tal que pugui beneficiar-se de la col·laboració públic-privada i del finançament de la Comissió Europea. Prestant atenció al model Biomedicina i biotecnologia, robòtica social, indústria alimentària i sector primari.

18. Contribuir a l'increment de la qualitat dels aliments produïts i a la reputació de les marques i denominacions d'origen catalanes, amb el doble objectiu

d'assegurar un mercat de proximitat i qualitat per al consumidor català i de potenciar el valor afegit de les exportacions agroalimentàries.

19. Que les institucions catalanes proposin a l'Estat de modificar el sistema d'Ertos, introduint, com a mínim pels anys 2020 i 2021, característiques de temporalitat gradual d'acord amb l'evolució del sector econòmic concret i recuperació de nivells d'activitat; reincorporant de forma progressiva dels treballadors, d'acord amb el ritme de la recuperació de l'activitat econòmica de les empreses. És per això que proposem que l'Estat es faci càrrec d'una part de la nòmina dels treballadors amb la condició que l'empresa mantingui el compromís de preservar la major part dels llocs de treball que sigui possible, un model similar al danès o l'alemany.

20. Paquet de mesures de suport al sector turístic, de la restauració i la cultura, que possiblement seran els sectors més afectats per aquesta crisi.

21. Ajuts a la inversió per adequació d'espais, ajuts a la inversió per a plataformes digitals i ajuts a la formació per a l'adaptació de les persones.

22. Pla de suport al petit comerç: Facilitar-los eines i formació en digitalització i implantació del comerç electrònic. Enfortir les campanyes de comerç local. Augmentar la consciència de la importància del petit comerç i els efectes positius que té sobre la vertebració social del territori. Impulsar plataformes digitals, perquè el comerç local pugui fer arribar les seves ofertes als ciutadans.

23. Fer programes de suport a les empreses i treballadors que ajudin a millorar la seguretat sanitària en les empreses i l'entorn laboral durant el temps en què el virus del Covid-19 segueixi actiu.

24. Identificar i apostar amb ajudes públiques pel model productiu amb més perspectiva de creixement, com per exemple empreses innovadores, tecnològiques, exportadores, que generen activitat empresarial al seu voltant, model de negoci competitiu abans del Covid-19, que tinguin patents i productes diferenciats i que liderin mercats.

25. Aplicar totes les mesures necessàries per a que la liquiditat arribi de forma ràpida a totes les PIMES i autònoms que ho necessiten. Les mesures no poden consistir només en afavorir l'endeutament de les petites empreses amb préstecs ICO, sinó que també s'hauran de promoure propostes que minimitzin l'impacte tributari en la tresoreria de petites empreses i autònoms durant tot l'any 2020.

26. Establir un pacte industrial de gran abast i ambicions que permeti a Catalunya esdevenir puntera en tecnologies de gran potencial futur; que asseguri llocs de treball qualificats i que doni a Catalunya cert grau de sobirania industrial i tecnològica. Revisió del pacte per la Indústria del 2017 postergant mesures no

assolibles en l'horitzó dels propers 2 anys i concretar esforços en menys mesures, més efectives i amb Compromís d'execució. Adoptar models de competitivitat i productivitat que tinguin en compte les millors pràctiques a nivell internacional.

1.3.- Fiscalitat

La fiscalitat és un apartat on, malauradament, la Generalitat té poca capacitat normativa. Per tant, apostem, per un costat, per aprofitar al màxim la capacitat normativa que ja té la Generalitat, essent creatius en les figures impositives, i, per altre costat, fer una proposta ambiciosa de reforma fiscal a presentar a nivell estatal i a negociar amb el govern de l'Estat.

27. Mesures de reducció de l'economia submergida a implementar de forma col·laborativa amb l'Estat.

28. Mesures per a reduir l'evasió fiscal a proposar a l'Estat que apliqui:

a. Major persecució de les fortunes i dels grups internacionals d'empreses en paradisos fiscals o altres països de fiscalitat reduïda, a la vegada que s'estableixen marcs de bona governança fiscal que donin seguretat a persones i empreses i redueixin els riscos i la litigiositat fiscal.

b. Repensar les figures impositives per desincentivar el frau fiscal i evitar perdre competitivitat vers el dumping fiscal: Reducció de l'IRPF i augment d'impostos per la petjada de carboni o la ineficiència energètica.

29. Compromís d'estabilitat fiscal a llarg termini: que el dèficit fiscal necessari i desitjable en moments de crisi, com serà el període 2020-2021, es compensi amb superàvits als anys posteriors de bonança.

30. Revisar l'impost de successions i que no representi un càstig sinó que sigui proporcionat, més just i amb un topall màxim, així fomentem que s'evitin fugides de capital.

31. Reclamar la fi del *dumping* fiscal, tant a nivell Estatal com Europeu, apostem per l'harmonització fiscal a la Unió Europea.

32. Ajustar les cotitzacions dels autònoms a la Seguretat Social d'acord amb la seva activitat.

1.4.- Capital humà

A llarg termini, el capital humà és un dels principals factors per a la prosperitat d'una societat. Per tant, cal donar-li a aquest factor la importància que es mereix. Apostar per un bon sistema educatiu, aspecte que abordem més endavant, és la

palanca principal. Per això, ha d'anar acompanyat de polítiques d'adaptació i potenciació del capital humà segons les necessitats de l'economia, que és el que proposem en aquest apartat.

33. Confiar en el capital humà. Congeniar universitats i formació professional amb l'objectiu de no deixar ningú enrere ("No leftovers"). Que la gent no es quedi endarrere amb la disrupció dels canvis tecnològics.

34. Optimitzar l'oferta universitària i de formació professional amb les necessitats reals del mercat laboral. Adequar els formats i la metodologia formativa en base a models competencials i d'aptituds, atenent la innovació tecnològica i adequant-nos amb rapidesa als canvis que demana el mercat.

35. Repensar el sistema de reciclatge professional i formació a persones aturades. Reformar el SOC i augmentar-ne la seva efectivitat.

1.5.- Internacionalització

36. Impulsar un procés de reflexió per decidir quin és el paper que Catalunya vol i pot jugar en els seus àmbits d'actuació més propers, bàsicament Espanya i Europa. Assolir acords sobre la nostra posició, el nostre model, la nostra proposta i com podem influir en la construcció col·lectiva del model econòmic i social que proposem.

37. Recuperar marcs de poder alternatius com l'Europa de les regions o la capitalitat de la mediterrània.

38. Reforçar els programes d'atracció d'inversions internacionals, especialment en àmbits d'alt valor afegit. Facilitar la implantació i la relocalització immediata d'indústries d'alt valor afegit, simplificant els tràmits administratius per a la concessió de permisos, habilitant sòl industrial en àrees estratègiques, bonificant impostos i oferint rebaixes fiscals sobre impost de beneficis i càrregues socials, evitant, però, que aquestes mesures alterin la lliure competència.

39. Impulsar un pla estratègic per posar en valor la qualitat dels productes *made in Catalonia*. Això hauria de formar part d'un projecte més ambiciós per repensar quins són els actius sobre els quals es podria construir una marca Catalunya.

40. Posicionar Catalunya internacionalment a través d'una força de vendes innovadora. Aprofitar i organitzar la diàspora catalana i el talent dispers que té relació amb Catalunya. Potenciar iniciatives com les de la diplomàcia científica.

1.6.- Infraestructures

41. Repensar les infraestructures i la mobilitat; planificar inversions futures combinant criteris d'eficiència i d'interès públic. Flexibilitzar el transport públic i aprofitar les noves tecnologies per a donar un servei adaptat a l'usuari.
42. Dur a terme el desplegament de les xarxes de fibra Óptica i 5G a tot el territori català.

1.7.- Tecnologia i indústria

43. Pla de transformació tecnològica de les empreses i línies de finançament per a inversions tecnològiques.
44. Incentivar plans de formació, captació i fidelització del talent digital.
45. Implementar la telemedicina de manera sistèmica.
46. Bonificacions a les cotitzacions empresarials en la ocupació de teletreballadors i ajustar els plans de formació ocupacional i contínua incorporant programes específics de teletreball i sostenibilitat.
47. Estudiar mecanismes de finançament perquè les empreses puguin compensar els seus empleats per les despeses de treballar des de casa. Fomentar el sorgiment d'una xarxa de telecentres que cobreixin el territori amb especial atenció a les zones rurals.
48. Promoure una política industrial basada en l'autosuficiència, la relocalització i el reforç de la indústria local.
49. Donar suport a noves cadenes de valor industrials d'alt valor afegit.
50. Fomentar l'emprenedoria tecnològica, el disseny i la creativitat. Recolzar iniciatives que fomentin la transparència i la traçabilitat basades en la tecnologia *blockchain* i altres derivades.
51. Democratitzar la tecnologia i la innovació per tot el territori.
52. Cohesionar i fer visible un ecosistema innovador que sigui capaç d'atreure i fidelitzar el talent i les inversions.
53. Incentivar la demanda de productes sota la marca Catalunya com a sinònim de país del coneixement.
54. Utilitzar la compra pública innovadora com a eina de política tecnològica.
55. Maximitzar les Aliances amb institucions europees, organismes finançadors i inversors.

56. Establir mecanismes de lideratge compartit entre agents públics i privats en les polítiques industrials.
57. Programa de reconversió industrial per assegurar una producció autòctona de productes bàsics (mascaretes, EPIS, tests, respiradors, aparells clínics, entre altres) que pugui abastir en casos d'emergència als serveis públics.
58. Impulsar el pacte definitiu i sincer entre els agents econòmics i socials, és a dir entre patronals, sindicats i el Govern.
59. Tenir un sistema procedimental basat en la confiança i el rendiment de resultats.
60. Un ens supervisor i regulador fort i independent.
61. Crear un context i una visió de Catalunya en base a la predictibilitat i seguretat jurídica.
62. Governar amb un model institucional inclusiu tant polític com econòmic.

1.8.- Medi ambient i sostenibilitat

63. Plans d'incentiu a la compra del cotxe elèctric: reducció a zero de l'IVA dels vehicles elèctrics i recuperar l'exempció del pagament a autopistes de peatge que recentment ha estat reduïda. Incentivar la creació de punts de càrrega per a vehicles elèctrics i electrolineres. Incrementar l'IVA en la compra dels vehicles de combustió per ús privat i als combustibles fòssils sempre i quan no hi hagi un efecte negatiu en les empreses transportistes.
64. Enfortir les mesures de protecció dels animals i d'incrementar els estàndards de benestar per als animals de granja.
65. Donar incentius i suport a la creació d'una indústria de la reutilització de residus i l'establiment de cicles de vida circulars per als productes.
66. Incentivar la construcció d'edificis ecològicament eficients aplicant taxes als que no ho siguin; fomentar la rehabilitació per augmentar l'eficiència energètica dels habitatges.
67. Fomentar els productes i serveis de menor petjada de carboni (que aparegui en l'etiquetatge dels productes, o que puntui en els concursos públics).
68. Desplegament i aplicació plena de la Llei del Canvi Climàtic a Catalunya.
69. Impuls decidit a la producció energètica renovable eliminant restriccions al seu desplegament.

70. Impuls a la Xarxa de Parcs Naturals de Catalunya com a factor de desenvolupament turístic, reforçant el paper del territori en la seva gestió.

71. Impuls a la ecoinnovació.

72. Impulsar la fiscalitat mediambiental per tal d'internalitzar en el preu els costos ambientals dels processos productius.

1.9.- Innovació

73. Compromís ferm per part d'administració i empreses per arribar al 4% del PIB en R+D en els propers anys.

74. Promoure el desenvolupament de negocis que dotin Catalunya de sobirania tecnològica (bateries, semiconductors, sensors, etc...).

75. Programa per incentivar la col·laboració entre els agents dels ecosistemes en clau territorial (*hubs* territorials), social (*catlabs*), tecnològica (IH) i/o cadenes de valor (superclústers).

76. Programa per connectar, col·laborar i multiplicar les sinergies entre les empreses grans i petites (programes d'*open innovation*) i *fundraising* amb fons d'inversió nacionals i internacionals.

77. Programa per connectar, col·laborar i multiplicar les sinergies entre els agents d'innovació creant unitats mixtes per aconseguir desenvolupar cadenes de valor sectorials i/o d'explotació d'infraestructures conjuntes i incentivar la suma de capacitats tecnològiques i no tecnològiques.

78. Suport a la capitalitat de partenariats publico-privats, liderant *flagships* per la comissió (KICs, Infraestructures ESFRI, etc.) que s'orientin a donar servei a les empreses.

79. Programa de suport a la transformació digital de les pimes.

80. Programa de foment de l'emprenedoria tecnològica a través d'acceleradores, viviers d'empreses i/o parcs científics.

81. Programa d'atracció d'inversions per a centres d'R+D, per a noves iniciatives publico privades amb capitalitat Catalunya, noves iniciatives think tank o de dinamització de fòrums de treball.

82. Creació d'un *show room* tecnològic de Catalunya.

83. Programa de transformació de perfils tecnològics amb sindicats i patronals.

84. Programa de cooperació interregional per a l'ús conjunt d'infraestructures científico-tècniques.

85. Programa específic de connectivitat global, utilitzant els actius de Catalunya, el posicionament d'alguns referents del país i la potenciació de Catalunya com a agent global de la innovació.
86. Programa d'atracció i recuperació de talent a Catalunya i de vinculació del nostre a ecosistemes innovadors (Xina, Corea, USA i Israel) i emergents (Àfrica, Llatinoamèrica) i vincular-lo a estructures com ICREA.
87. Creació d'un fons de coneixement de Catalunya per a la defensa, la comercialització i la incentivació de la Propietat Industrial de Catalunya.
88. Programa d'incentivació de mentoratge del talent innovador, coordinant els programes d'incentivació de FP, ensenyament i universitats.
89. Programa d'incentivació de centres de demostració i proves als centres de FP, universitats, centres tecnològics i/o acceleradores.
90. Creació d'un fons intradepartamental de CPI (compres públiques innovadores) per a posar a punt noves tecnologies d'aplicació pilot a tota l'administració en coordinació amb JEI (jove empresa innovadora) i/o proveïdors tecnològics acreditats.
91. Incentivar iniciatives de captació de fons de mecenatge, *peer-to-peer fundraising* o *crowdfunding* per a finançar projectes amb aplicacions socials com a *social innovation capital*.
92. Incentivar la presència de professionals catalans en comitès, òrgans de govern i *boards* d'organismes internacionals relacionats amb la innovació.
93. Dinamitzar una acció interna de vigilància tecnològica continua, *benchmarking* i intel·ligència competitiva per tal d'avançar-nos i detectar complementarietats, oferta insuficient, tendències, noves aplicacions i noves demandes.
94. Pla de màrqueting de Catalunya arrelant coneixement i territori a través d'antenes de coneixement i de promoció vinculats a la promoció de tecnologies (inversors i talent), inversors (fons) i agents dels ecosistemes d'origen (connectivitat).
95. Creació d'una xarxa de coneixement de Catalunya per a la innovació oberta i col·laborativa de tot el talent català.
96. Incrementar el pressupost de les polítiques industrials de Catalunya per donar compliment al Pacte Nacional per a la Indústria.
97. Mesures fiscals de foment a la innovació, a l'atracció de talent en les fases inicials del projectes i a l'atracció d'inversions internacionals.

98. Campanyes de sensibilització social per millorar la figura de l'empresari i de l'emprenedor a la societat.

99. És necessari implementar mesures addicionals per a fer atractiva Catalunya per a empreses i emprenedors internacionals i per a retenir les empreses d'èxit que sorgeixen aquí. Limitar la pressió fiscal i donar un entorn que sigui atractiu per a aquests emprenedors.

100. Orientar la recerca universitària a la resolució de problemes socioeconòmics i augmentar les polítiques i la dotació pressupostària a la transferència de coneixement.

101. Col·laboració publico-privada local i internacional (BEI, CE). Suport i acompanyament en la recerca i desenvolupament de manera conjunta entre el sector públic i privat -empresa, centres de recerca i universitats-. Desenvolupament de projectes de país amb visió internacional.

2.- DESENVOLUPAMENT SOCIAL

2.1.- Gran acord social de país

102. Per potenciar l'economia competitiva i innovadora, reduir substancialment l'economia submergida, promoure acords intersectorials entre els agents socials, impulsar un nou marc normatiu de relacions laborals adaptat a les necessitats del mercat i erradicant la precarietat laboral, establir estàndards mínims a la contractació pública que potenciïn les bones pràctiques empresarials, promoure la RSC de les empreses i el seu compromís amb el territori.

2.2.- Una protecció social més eficaç

103. Millorar el finançament de serveis socials, que han de seguir essent universals i igualment guanyant eficiència mitjançant: la cooperació municipal i el control i reducció del treball no declarat, irregular i el frau a la Seguretat Social.

104. Garantir rendes mínimes universals. Aplicar criteris de rendes mínimes com a mínim per a certs col·lectius que no tenen les capacitats suficients per poder assegurar-se els mitjans de vida dignes.

2.3.- Foment de la contractació, formació i conciliació familiar

105. Ocupació de qualitat que pugui desenvolupar l'activitat econòmica en els mercats globals amb la competició pel valor, mercès a processos continuats d'innovació i assumint les oportunitats dels avenços tecnològics.

106. Incentivar la contractació de persones amb majors dificultats.

107. S'ha de facilitar la conciliació de la vida personal i laboral, tot considerant les potencialitats del teletreball i la telepresència.

108. Millorar l'atenció als desocupats amb itineraris mixtos de formació i treball eficaços per a la seva reinserció laboral.

109. Incentivar l'ocupació dels joves i facilitar la transició del món educatiu al món laboral.

2.4.- Habitatge

110. Fomentar habitatge accessible per a tothom per mitjà d'una nova regulació del sector.

111. Augmentar la inversió pública pel lloguer i la rehabilitació.

112. Impulsar polítiques d'habitatge accessible coordinades entre administracions: una estratègia de reequilibri territorial en ciutats sostenibles connectades per xarxes de comunicació i de serveis eficients.

113. Desplegar programes de promoció de la vida rural: promoció econòmica local, defensa del patrimoni rural, paisatgístic i cultural i rehabilitació de l'habitatge.

2.5.- Repensar la sanitat

114. Col·laboració entre el sistema públic i el privat: facilitar l'accés dels ciutadans a l'ús d'aquests recursos. Afrontar els reptes d'una atenció de qualitat tothom amb l'increment dels costos que significa la seva gestió.

115. Inversió en tecnologia: desenvolupament de la telemedicina i l'aplicació de la intel·ligència artificial.

116. Intensificar les campanyes de prevenció: canvis de comportament per aconseguir un major control de la prevalença de certes malalties.

117. Revalorització del equips mèdics: millora de condicions laborals i més recursos pels equips d'atenció primària, alliberant els metges de càrregues administratives.

118. Revisió de la cartera de serveis amb criteris de pragmatisme: millorar la governança i la gestió del sistema sanitari; d'acotar els temps d'autorització de fàrmacs innovadors; potenciar la col·laboració publico-privada i conscienciar en la corresponsabilització dels ciutadans en l'ús de recursos.

119. Recuperació de la part retallada als treballadors sanitaris (també de serveis d'emergències) durant els governs de la Generalitat del 2010-2012 i revisió general de les condicions de retribució i condicions laborals en el que es desenvoluparan en el futur les funcions professionals.

120. Pla estratègic sanitari: Repensar els objectius estratègics del sistema sanitari, dimensionament de la xarxa sanitària assistencial, quantificar i assignar el recursos necessaris d'acord als objectius.

121. Adequació del sistema sanitari, però especialment del sistema de vigilància i resposta epidemiològica, per fer front a les noves situacions generades per la globalització, com poden ser les pandèmies globals com l'actual.

122. Programa ambiciós de mesures de suport a famílies i infants. Pot incloure aspectes com l'escolaritat gratuïta dels 0-6 anys, ajuts per a la conciliació familiar, major suport assistencial i de formació a famílies desfavorides, estrènyer la relació entre família i escola, entre altres.

123. Repensar les polítiques d'assistència a la gent gran. Cal un sistema que vagi més enllà de la salut i es centri en el benestar conjunt de la persona.

124. Redefinir el model i els recursos que s'han de destinar davant d'una situació d'envelliment accelerat de la població. Estudiar el model d'assegurança mèdica alemany que cobreix una bona part dels costos de cuidar les persones a domicili (el *Pflegeversicherung*).

2.6.- Immigració

125. Fugir de la demagògia: s'ha d'abordar, sobretot, des d'una perspectiva global o, com a mínim, des d'una visió europea.

126. Repartiment de quotes regionals: en funció de la població, riquesa, nivell d'atur, etc. I una política de regulació de permisos de residència i treball coherent.

127. Vincular la immigració a la captació de talent: donar facilitats als perfils amb major potencial o més necessitats pel sistema productiu.

128. Cal donar una solució als menors no tutelats que arriben a la majoria d'edat i no poden accedir a un lloc de treball i pressionar per assolir canvis legislatius a nivell estatal i per enfortir els programes d'inserció social i laboral.

2.7.- Educació

129. Potenciar el Servei d'Educació de Catalunya per garantir el dret de tots els infants i joves a la qualitat educativa.

130. Conciliar el dret a tenir plaça escolar i el dret a triar-la.

131. Actualitzar en profunditat el "sistema educatiu català" des del punt de vista de continguts curriculars i també dels seus objectius (tant per alumnes com per a docents) tot adaptant-los a les necessitats de país i garantint la igualtat d'oportunitats. Cal tenir present que el sistema educatiu d'avui està formant als professionals de demà que es trobaran amb unes empreses i uns llocs de treball que potser avui encara no hi son.

132. Empoderament de les famílies. Primer a casa i després a l'escola: Tutoria compartida, amb rigor i exigència des de les etapes inicials. Cooperació entre pares i escola.

133. Educació innovadora amb capacitat de discernir en l'oceà d'informacions i en la immediatesa: persones amb una sòlida formació i que han interioritzat els reptes i les oportunitats de la globalització, dels avenços tecnològics, de la intel·ligència artificial, dels nous models productius en xarxa i la telepresència en

qualsevol lloc i moment. Tot un conjunt de fets que obren finestres d'oportunitats a les persones natives digitalment.

134. Augmentar la inversió en educació amb l'objectiu de situar Catalunya entre els països capdavaners amb dedicacions pressupostàries del PIB per sobre del 6%. Una major dedicació pressupostària.

135. Impulsar un pla d'eliminació total dels barracons i edificis provisionals.

136. Finançament de l'oferta d'escola bressol, pel benestar de les famílies i la conciliació familiar.

137. Augmentar les dotacions necessàries a equips docents.

138. Ampliar la cobertura territorial de l'escolarització obligatòria i evitar el despoblament de zones rurals.

139. Crear una política de beques ambiciosa a l'ensenyament secundari i les universitats.

140. Replantejar la distribució dels estudiants nous per treure pressió als centres d'alta complexitat.

141. Repensar la formació professional actualment organitzada per competències professionals i agrupar-la per cadenes de valor de similitud competencial amb una especialització final a empresa.

142. Instaurar fórmules de formació dual: creació d'un programa de mediació entre empresa i centres de formació per a promoure la formació dual. La incentivació fiscal de la implicació de les empreses en la formació dual també contribuiria a la seva extensió.

143. Afrontar l'infrafinançament de les Universitats Catalanes.

144. Revisió dels sistemes de governança, de contractació de professorat i de la carrera professional docent i investigadora.

145. Aprovar programes de desenvolupament de R+D+I a les Universitats.

146. Fomentar una docència innovadora i d'alta qualitat internacional.

147. Impuls d'un Programa de requalificació dels docents: introduir canvis en els mecanismes de formació inicial del professorat i de la selecció i contractació dels docents.

148. Autoritat: des dels centres i l'administració donar un major recolzament i autoritat als professors en la seva tasca.

149. Col·laboració entre el món acadèmic i el sistema productiu. Anar més enllà del model dual, acceptant que el procés d'aprenentatge és un procés mixt i simbiòtic.

150. Permetre que els alumnes es puguin presentar als exàmens finals, les PAU, o graduacions sense que hi hagi una convalidació generalitzada, i si fa falta que s'eliminin les vacances del personal acadèmic, les quals es podrien compensar més endavant quan passi la pandèmia.

151. Garantir l'accés universal a l'educació dels 0-3 anys i que passi a ser un dels pilars consolidats de l'Estat de Benestar.

152. Política generosa de beques per a l'educació post-obligatòria; tant universitària com formació professional amb criteris curriculars, científics i de premi de l'excel·lència.

153. Invertir en la formació dels mestres: Reforma dels estudis de magisteris i formació continuada un cop siguin mestres, especialment en els primers anys de professió.

154. Adaptar el currículum i els mètodes didàctics a les habilitats que seran imprescindibles en el futur: Resolució de problemes complexos, Pensament creatiu, Treball en equip, Intel·ligència emocional, Presa de decisions, Negociació, Flexibilitat cognitiva, Fortalesa mental i capacitat d'aprenentatge continuat. A la vegada ampliar l'ensenyament en els camps de la programació, la intel·ligència artificial i la robòtica.

155. Ús de la tecnologia per a permetre el seguiment a distància de les classes, la personalització de l'educació i l'alliberament del mestre de les tasques més rutinàries per a que pugui dedicar major atenció personalitzada als alumnes.

156. Augmentar les places de la formació professional basant-se en criteris de demanda professional. Cercar una participació més activa de les empreses en la formació professional, i augmentar-ne el seu prestigi a través de campanyes de comunicació.

157. Enfortir els programes de transició entre l'etapa educativa i l'etapa laboral: Orientació professional, eines útils en el mercat laboral, entre altres. Repensar i millorar l'efectivitat del programa de Garantia Juvenil.

158. Consolidar l'ensenyament a distància i personalitzat.

2.8.- Llengua i cultura

159. Mesures de suport al sector cultural a conseqüència de la crisi del Covid-19 acompanyats de projectes de reconversió i aprofitament de les oportunitats de les noves plataformes per a difondre la producció cultural catalana.

160. Idear plans de promoció del català i generació de contingut cultural adaptats a les noves tecnologies i als nous patrons de consum de les persones: plataformes digitals, xarxes socials, canals d'*streaming*. Especialment aquells àmbits on infants i joves consumeixen productes culturals.

161. Enfortir, promocionar i millorar la qualitat dels programes d'aprenentatge del Català per a immigrants. Aprofitament de les noves tecnologies.

162. Programa de relançament del sistema museístic català: exigir més recursos i projecció a l'Estat; generar sinèrgies entre institucions, projecció internacional, aprofitament de les noves tecnologies. Aprofitar aquests actius per a atraure turisme de major qualitat.

163. Facilitar el "mecenatge" en projectes culturals de rellevància, juntament amb incentius fiscals.

164. Facilitar el "micromecenatge" en aquelles projectes que ho puguin menester.

165. Establir la possibilitat de concessió de préstecs en forma de "capital" en els projectes culturals.

166. Donar suport i reforçar el sector de mitjans de comunicació de Catalunya.

2.9.- Drets digitals

167. Reconèixer el dret universal a la connectivitat de tots els ciutadans.

168. Establir una regulació per a l'ús, propietat i la privacitat de les dades

169. Pressionar a l'Estat i a Europa per enfortir la protecció de les dades dels ciutadans i donar-ne la propietat al propi ciutadà.

170. Regular les aplicacions de les tecnologies i les seves conseqüències posant el ciutadà al centre de les decisions, procurant l'accés universal a la tecnologia i a la vegada el dret a la desconnexió digital.

2.10.- Equilibri territorial

171. Assegurar la connectivitat de banda ampla, i progressivament 5G, del conjunt del territori.

172. Facilitar els canvis legislatius necessaris per a que els pobles petits puguin oferir cobertura wifi de qualitat i gratuïta a tot el nucli urbà.

173. Pla integral de desenvolupament rural integrat que combini el turisme rural, el foment de l'activitat industrial, l'elaboració de productes de proximitat i de qualitat i la preservació i potenciació de la riquesa cultural i paisatgística.

174. Pla de reforç de les capitalitats mitjanes i comarcals que són la baula més dèbil de la globalització, amb un pla específic segons les potencialitats i necessitats de cadascuna d'elles.

175. Pla específic d'atracció de nòmades digitals i de persones que commuten de forma esporàdica amb els grans ciutats.

176. Repensar el sistema de transport públic, aprofitar les noves tecnologies per apostar per la personalització i l'eficiència.

177. Inversió en la xarxa secundària de carreteres amb el doble objectiu de reduir els temps de desplaçament i reduir la sinistralitat.

178. El pacte per a la reactivació de Catalunya ha d'anar acompanyat de pactes a nivell territorial que es relacionin i complementin entre si. Pla estratègic econòmic territorial de Catalunya que posi en valor els actius competius diferencials dels diferents territoris, per tal de fomentar una adequada política de relançament i foment de l'activitat econòmica territorial, tenint en compte les especificitats i cercant l'equilibri del territori.

179. El Govern de la Generalitat ha de garantir que la veu del territori sigui escoltada i degudament representada en les decisions i les institucions.

180. Cal una visió integral del país tenint en compte la realitat i les necessitats del territori: model educatiu, l'envelliment de la població, les prestacions sanitàries, el pla de camins, etc.

2.11.- Progrés social

181. Promoure l'adopció d'un model econòmic de plena ocupació basat en noves competències, formació continuada adequada a les necessitats del segle XXI.

182. Potenciació de les vocacions STEM i impuls de les habilitats tecnològiques al llarg de tota la vida.

183. Garantir l'equilibri social, la renda mínima i accés universal a la tecnologia.

184. Afavorir una societat basada en una cultura innovadora a tot el territori i per tot el territori. Gestionar de forma única les polítiques de desenvolupament, recerca i innovació integrant les estructures desplegades al territori per afrontar

els reptes de futur, involucrant a tots els actors, públics i privats, nacionals i internacionals.

185. Impulsar una reforma en el model de pensions amb l'objectiu de garantir l'estabilitat de les mateixes.

186. Potenciar la concertació signant un pacte social entre empresa, representants dels treballadors i Generalitat seguint el model de pacte social danès entre els tres agents públic-privats per a una economia resilient, competitiva i d'orientació de mercat i d'igualtat d'oportunitats. Es caracteritza per un pacte en el qual, quan un treballador perd la feina les empreses, l'estat i els sindicats el formen en les habilitats necessàries per tornar al mercat de treball de manera competitiva. Responsabilitat compartida entre l'empresari, treballador/sindicat i administració.

3.- DESENVOLUPAMENT POLÍTIC I GOVERNANÇA

187. Construir un sistema polític i de governança que torni a posar el ciutadà en el centre i que permeti implementar de manera efectiva les mesures econòmiques i socials necessàries per a l'èxit de la nostra societat.

3.1.- La independència

188. La independència és un objectiu legítim i, com a tal, ha de ser respectat com una opció plenament democràtica, sempre que es faci amb ple respecte a la legalitat, per la qual cosa la via unilateral no hi té cabuda.

189. Per garantir la cohesió i pau socials, cal que les societats democràtiques assegurin que el consens social al voltant dels mecanismes col·lectius de presa de decisió sigui el més ampli possible.

190. La independència només pot tenir viabilitat cercant fórmules negociades que combinin el principi democràtic, l'Estat de dret i el respecte als drets de les minories.

3.2.- La unilateralitat

191. La independència en el món modern és un objectiu difícilment assolible per la via unilateral i de la confrontació.

192. La independència en el món modern és un objectiu difícilment assolible sense un suport social clarament majoritari, sostingut en el temps i sense el reconeixement de la comunitat internacional.

193. La via unilateral agreuja la polarització en dos blocs de la societat catalana.

3.3.- El procés com una oportunitat perduda

194. El procés ha estat mancat d'una estratègia sòlida i ha estat dominat pel tacticisme de les forces polítiques que l'han impulsat i amb excessiva improvisació.

195. El govern espanyol va reaccionar de forma greu i anòmala el dia 1 d'octubre de 2017, alhora que va judicialitzar un problema de naturalesa política, cosa que va provocar un procés judicial que ha acabat amb unes penes de presó desproporcionades.

196. L'Estat espanyol ha reaccionat d'una manera repressiva, fet que ha provocat la disminució de la confiança dels ciutadans en els fonaments liberals i la divisió de poders.

197. L'Estat espanyol ha ignorat les demandes que compten amb un amplíssim suport en la societat catalana.

198. La fortalesa de les institucions catalanes ha quedat danyada pel procés.

199. La manca de solució en el conflicte polític entre Catalunya i Espanya ha portat molts catalans i catalanes a desconnectar emocionalment d'Espanya.

200. La manca de compliment de les inversions i els compromisos amb Catalunya ha generat un sentiment de desafecció de Catalunya envers l'Estat.

201. La dinàmica política de la darrera dècada ha perjudicat el resultat de molts anys de política integradora i d'assegurar la cohesió de la societat catalana.

202. La manca de diàleg i consens ha propiciat la polarització de la societat catalana, perjudicant la capacitat d'arribar a grans acords necessaris pel futur del país.

203. La situació de bloqueig que tenim s'ha de superar urgentment i aquesta és una responsabilitat compartida.

3.4.- El referèndum

204. La democràcia ens permet dirimir els conflictes polítics en base al respecte a les lleis, sense perjudici que aquestes puguin canviar-se en funció de les necessitats de la ciutadania.

205. El referèndum és una expressió democràtica inapel·lable de la voluntat de la ciutadania, sempre i quan es garanteixin els requisits mínims d'acord amb el Dret.

206. Només un referèndum acordat amb l'Estat pot ser l'instrument adequat per conèixer l'opinió de la ciutadania i perquè tota aquesta, sense exclusions, accepti la consulta.

3.5.- El nou camí

207. No permetrem patir un cop més la intervenció de l'autogovern i no podem arriscar a què torni a passar. Persistir en l'error només incrementarà la frustració i perpetuarà el cercle viciós que actualment ens tenalla en l'àmbit econòmic, social i polític.

208. Evitar el risc de caure en posicions euroescèptiques.

209. Per a la Unió Europea i la comunitat internacional en el seu conjunt, Espanya és una democràcia homologable a la resta de les democràcies europees, tot i que la democràcia espanyola ha de treballar per millorar els seus estàndards de qualitat.

210. Respectar les regles de joc del sistema democràtic.

211. Cal una reforma profunda del sistema judicial per garantir una real i efectiva separació de poders, no influït per interessos polítics.

212. El “contracte social” entre Espanya i Catalunya no pot ser interpretat com una foto fixa i permanent, ni tampoc interpretat de forma esbiaixada.

213. La qüestió catalana és una qüestió fonamentalment política.

214. És necessari que, des de Catalunya, es faci un exercici de responsabilitat i d'autocrítica imprescindible perquè el patriotisme significa voler el millor per al país i treballar per superar la crisi en què està immers.

215. Ésser conscient de la urgència de sortir de la crisi social i democràtica existent.

216. Reforçar el seny, el realisme i la voluntat de trobar una sortida.

217. Evitar el conflicte persistent per frenar el deteriorament del prestigi de les institucions que ens representen.

218. Evitar polítiques populistes i antisistema.

3.7.- Reconstrucció nacional

219. Repensar l'estratègia política: els agents polítics i socials han de fer una reflexió profunda per repensar l'estratègia política. La situació de bloqueig polític i institucional a que s'ha arribat a causa de les decisions adoptades en els darrers anys, ha de ser superada amb urgència per mitjà d'una política que faci possible trencar aquest bloqueig i sortir de l'espai estèril i contraproductiu per al país que implica persistir en la confrontació i el conflicte.

220. Planificació a mig i llarg termini, evitant la impulsivitat i afrontant una política realista i pragmàtica. Amb el major suport democràtic possible, s'han de cercar solucions acordades i incrementar la confiança dels ciutadans sobre les possibilitats de resoldre el conflicte polític.

221. Recuperar els grans consensos polítics que el catalanisme ha demostrat que és possible assolir i s'ha de promoure un entorn de confiança i lleialtat entre Catalunya i l'Estat, malgrat que això implica assumir les renúncies mútues pròpies dels grans acords polítics en interès del bé comú.

222. Nous lideratges polítics que retornin el prestigi perdut de les institucions. Uns lideratges responsables que superin el diàleg de sords actualment existent entre Catalunya i l'Estat, que defensin els interessos de Catalunya però que no renunciïn a influir en la política espanyola i europea.

3.8.- Repensar el camí cap a la independència

223. Els ciutadans tenen dret a defensar qualsevol projecte polític des del respecte als drets humans, fins i tot aquells que no encaixin en el marc constitucional vigent. En els darrers anys una part molt important de la societat catalana ha arribat al convenciment que és necessari que Catalunya es constitueixi com un estat independent per poder-se realitzar plenament com a país.

224. Si la majoria de catalans donessin suport al projecte polític per la independència, caldrà treballar per cercar les fórmules i assolir els acords necessaris perquè pugui expressar-se la voluntat ciutadana i determinar quins son els seus efectes d'aquesta expressió, respectant les condicions abans esmentades.

225. Després del fracàs de la unilateralitat, el que el país necessita són solucions urgents per recuperar la governabilitat i no renunciar a posar en marxa i fer efectius tots els instruments que estan a l'abast per recuperar la normalitat política i per aprofundir en l'autogovern. Aquests instruments existeixen i seria un greu error no aprofitar la finestra d'interlocució que permet en aquests moments el context polític espanyol.

3.9.- Proposta d'un acord de "conveniència"

226. Els esforços que s'han de fer per reconduir l'estratègia que ha de permetre als catalans i catalanes poder decidir lliurement sobre l'estatut polític i jurídic que majoritàriament volen assolir, no haurien de ser incompatibles amb la necessitat de construir des d'ara mateix unes bases per recompondre urgentment la relació entre Catalunya i l'Estat.

227. Cal vèncer la desafecció i la desconfiança per donar oxigen a la política.

228. L'Estat, probablement, també ha après dels seus errors i no interessa que el problema "català" es cronifiqui i s'agreugi encara més.

229. És imprescindible que l'acord es fonamenti en el respecte mutu i en una posició d'igualtat entre Catalunya i Espanya.

230. S'ha de condemnar l'apropiació, i errònia interpretació, de la Constitució:

- a. No nega la capacitat potencial de desenvolupar l'autogovern territorial.

- b. Fa referència als “pobles” d’Espanya i a la necessitat de protegir-ne la cultura, la llengua i les institucions.
- c. Recull la important diferència entre nacionalitats i regions.
- d. La idea d’Espanya com a “nació de nacions” no és una idea nova ni concebuda des de Catalunya.
- e. No obliga a solucions territorials homogènies ni uniformadores.

231. Catalunya ha de defensar i exigir de l’Estat una reorientació de la política centralista. Una reorientació en la qual també es poden cercar aliances amb altres territoris de l’Estat per reforçar lligams i establir, si escau, estratègies comunes.

232. El marc constitucional permet cercar fórmules inspirades amb principis com el de la multinacionalitat i l’asimetria.

233. Política del reconeixement. El reconeixement clar i sense embuts per part de l’Estat que Catalunya és una realitat nacional.

3.10.- Bases de l’acord de “conveniència”

234. La recuperació de les previsions i disposicions de l’Estatut de 2006 que van ser declarades inconstitucionals o objecte d’interpretació restrictiva per part del Tribunal Constitucional.

235. El reconeixement que Catalunya és una realitat nacional, el valor efectiu dels seus drets històrics o de les clàusules econòmiques de compensació estatutàries.

236. Assolir un acord per transferir i blindar més competències en educació, llengua, cultura, dret civil, seguretat, immigració i la gestió econòmica de la seguretat social, eixos essencials per a la preservació de la nació catalana.

237. Assegurar que l’Estat reconegui la llengua catalana com a pròpia i faciliti que els catalans s’hi puguin adreçar en aquest (per exemple en la justícia) i la promogui a l’exterior.

238. Establir el principi d’integritat competencial en l’exercici de la potestat legislativa. Aquest principi s’ha de referir al conjunt de les competències i tindria essencialment dos objectius:

- a. Garantir els àmbits de competència exclusiva de Catalunya que determina com a tals l’Estatut.
- b. Redefinir la legislació bàsica estatal per tal que actui de manera similar a com ho fan les directives comunitàries, és a dir, com a normes que només

fixen principis o estàndards generals, com a normes que deixen un espai suficient per implementar polítiques legislatives pròpies.

239. Finançament de la Generalitat. És una mancança crònica que ha creat a Catalunya un sentiment de greuge comparatiu. L'objectiu seria articular una fórmula que combini:

- a. La cessió dels tributs estatals a la Generalitat,
- b. El reconeixement d'una capacitat normativa important i la corresponent gestió dels tributs també des de Catalunya per mitjà d'una Agència Tributària única.
- c. Una fórmula propera a la del concert o del conveni sense excloure, però, mecanismes d'anivellament interterritorial justos, clars i transparents.

240. La reformulació del sistema de finançament lligat al *spending power* (la capacitat de despesa de la qual l'Estat disposa segons els seus pressupostos). En la mesura que aquesta despesa tingui relació amb competències de la Generalitat, es tractaria de garantir que l'aplicació i la gestió d'aquestes partides fos transferida a la Generalitat.

241. Reivindicació d'un sistema de relació bilateral amb l'Estat. La idea de govern compartit està en la base d'aquesta qüestió i també el recurrent debat entre la multilateralitat i la bilateralitat.

242. Participació de Catalunya en la Unió Europea. Disposar d'un estatut que atorgui influència dins la Unió Europea és imprescindible, reservant a Catalunya un paper rellevant de participació en la conformació de les polítiques europees. I la capacitat per poder projectar-se a l'exterior de manera individual i pròpia.

3.11.- Recuperar la qualitat democràtica

243. S'ha de millorar la imatge social dels partits. Aquests tenen una dinàmica de captació de dirigents endogàmica que desincentiva l'aproximació a la política de persones vàlides que tenen vocació de servei públic. Hem de treballar per afavorir la captació de talent.

244. Combatre la baixa qualitat dels càrrecs polítics i la manca d'experiència en responsabilitats de nivell superior (directiu, professional, empresarial) en l'àmbit públic o privat. Això pot generar un risc d'un cert "amateurisme" en la presa de decisions incompatible amb un govern responsable.

245. Les institucions han de ser fortes i assumir el paper que els correspon sense ser excessivament permeables a influències externes i menys encara supeditar-se als activismes cívics.

3.12.- Democratització dels partits

246. Els partits han de flexibilitzar la seva organització per evitar una excessiva preeminència de les cúpules directives en benefici del seu funcionament democràtic.

247. Els partits també han d'estar atents i tenir instruments de relació permanent amb el món empresarial, professional i acadèmic.

248. Han d'estar receptius a les seves aportacions per tal d'integrar aquest capital humà o científic en els projectes polítics corresponents.

249. També es necessari superar la disciplina de vot i promoure la llibertat de vot dels parlamentaris. Limitació dels mandats.

250. Cal introduir la cultura de la participació política dels ciutadans i ciutadanes com un servei en interès de la societat.

251. La qualitat dels lideratges. Catalunya necessita persones preparades que facin política tocant de peus a terra. Persones de mirada llarga que no es guiïn per impulsos, per les emocions i per les urgències.

252. El finançament dels partits polítics necessita ser transparent i restar subjecte al corresponent control, ja que és bàsicament públic i una excessiva dependència del diner públic també pot ser problemàtica.

253. El bon ús de les noves tecnologies de comunicació: Una democràcia de qualitat requereix que la deliberació es faci en els espais adequats. El Parlament és la seu principal on s'ha de realitzar el debat polític i verificar els procediments de control i responsabilitat política tot garantint els drets de l'oposició.

254. Política i societat civil: saber diferenciar entre els actors polítics que governen les institucions i altres actors que promouen projectes cívics. La "colonització" de la política per l'activisme social (de manera directa o indirecta) no és un signe de qualitat democràtica, ans el contrari.

255. Els processos electorals i participatius: Catalunya no ha estat capaç encara d'aprovar la seva llei electoral. Fet demostratiu de la incapacitat de bastir grans acords de país i del conformisme dels partits polítics actuals.

256. Recuperar la política institucional: La democràcia també són les formes i els procediments. En aquest aspecte la vida política catalana ha patit un greu deteriorament en les relacions entre partits, entre el Govern i el Parlament i en el funcionament d'aquest últim, que és la institució principal de Catalunya.

3.13.- Reforma de l'administració pública

257. Superar els dèficits organitzatius: La administració pública catalana pateix un problema d'origen, a saber, l'escàs interès a construir una administració forta, moderna i professionalitzada.

258. Els professionals de l'administració han de ser seleccionats pel seu mèrit i capacitat, però això no obliga a fer-ho mantenint els models noucentistes de l'oposició.

259. Cercar noves fórmules, en determinats àmbits de la funció pública, més flexibles que trenquin amb el paradigma de la ineficiència associada a una feina "de per vida". També, cal introduir elements que facilitin la carrera professional per mitjà de l'avaluació objectiva de la feina feta i no per l'antiguitat.

260. Dissenyar fórmules que permetin atraure talent des del sector privat cap a la funció pública i retenir-lo.

261. Dignificar el treball en el sector públic perquè el mercat privat el pugui absorbir, la rotació ha de ser en doble direcció.

262. La simplificació i racionalització de les estructures administratives, també amb l'objectiu de disposar dels mínims interlocutors administratius possibles.

263. Simplificar els procediments administratius. El disseny del procediment en si mateix i l'objectiu que sigui el mínim i indispensable per garantir l'interès general. El ciutadà no ha de suportar càrregues innecessàries per exercir els seus drets i s'han d'evitar els excessos burocràtics.

264. La potenciació de l'administració digital per a la gestió dels expedients i dels serveis d'orientació ciutadana i empresarial són determinants per aconseguir tots aquests objectius.

265. Digitalitzar, agilitzar i fer transparent l'Administració Pública i la Justícia.

266. Reforçar el retiment de comptes (*accountability*): Una bona governança implica l'existència d'instruments de transparència i avaluació dels serveis públics.

267. L'avaluació de l'actuació pública també inclou la responsabilitat en el sentit polític i jurídic.

268. La corrupció ha contribuït, amb raó, al descrèdit de la política. És imprescindible que s'articulin instruments de verificació i control intern que permetin prevenir riscos i detectar comportaments sospitosos.

269. El retiment de comptes també depèn de les polítiques de transparència i de l'accés a la informació pública.

270. Millorar els serveis públics i la qualitat normativa: Generar un nou debat, sense prejudicis, en relació a la prestació dels serveis públics.

271. La gestió indirecta de serveis es basa en la col·laboració publico-privada i aquest equilibri és una bona solució que cal potenciar en lloc de restringir.

a. Els interessos del servei queden igual de protegits en el marc de contractes de gestió o altres fórmules de col·laboració entre el sector públic i el privat.

272. Cal establir mecanismes reals d'avaluació de les polítiques públiques mitjançant estudis independents, tant en l'etapa de disseny, durant la implantació i de forma periòdica en el seu funcionament posterior.

273. Implementar el Govern obert. L'era digital permet articular sobre unes noves bases el funcionament de l'administració i les seves relacions amb els ciutadans.

274. El govern obert permet una interacció permanent que es pot obtenir per diferents vies:

a. El reforçament dels mecanismes de participació i col·laboració ciutadana en la definició i lavaluació de les polítiques públiques.

b. La transparència i el retiment de comptes.

275. Promoure l'estatut dels alts càrrecs: La responsabilitat principal de la gestió administrativa recau en els alts càrrecs que integren el Govern o ocupen els llocs de direcció política. La seva influència és determinant, així com el seu àmbit de poder.

276. La transparència i el control de la seva gestió són essencials, especialment pel que fa a la existència de possibles conflictes d'interessos, el règim d'incompatibilitats i compliment dels principis ètics i de conducta.

277. Els alts càrrecs són càrrecs de designació política, però això no hauria d'excloure establir condicions perquè acreditin objectivament uns mèrits tècnics i de vàlua personal adequats al lloc ocupat.

4.- ACTUACIONS URGENTS DAVANT LA REPRESA DE L'ACTIVITAT EN FINALITZAR L'ESTAT D'ALARMA

4.1.- Actuacions de suport al teixit productiu

278. Promoció del consum i comerç intern, Km-0.

279. Polítiques i ajuts a la producció de productes bàsics en l'àmbit sanitari i de la seguretat per assegurar l'existència d'una producció local i incentius per a la relocalització de plantes de productes i serveis bàsics d'empreses catalanes i ajudes a la reconversió industrial d'empreses cap a aquests productes bàsics.

280. Reforçar protocols sanitaris i els serveis de suport de les emergències.

281. Recuperar l'activitat turística que genera ocupació amb ofertes de valor afegit i amb una campanya institucional de comunicació que promogui el turisme intern i el de territoris propers.

282. Recolzar la represa de les exportacions, i el seu creixement, amb una Campanya internacional de màrqueting, focalitzada als mercats dels productes catalans.

283. Mesures de suport i estímul per als sectors més afectats com la restauració.

284. Establir acords per facilitar l'accés de les PIMES i micro-empreses catalanes a les principals plataformes online de venda internacional de productes.

285. Reforçar els incentius per reactivar i atraure inversions internacionals productives.

286. Tramitació ràpida, d'una setmana, de la creació de noves empreses i ajuts a l'emprenedoria generadora d'ocupació, especialment la de caire tecnològic.

287. Establir incentius per la creació d'empreses d'alt valor afegit a Catalunya que puguin ajudar al teixit productiu a millorar la seva competitivitat i capacitat d'innovació.

288. Mesures per evitar que els ERTES es converteixin en acomiadaments. Per exemple permetre la incorporació gradual de la plantilla segons el nivell de recuperació de cada empresa.

289. Reducció del període de vacances d'estiu, incloent l'administració, el sector privat i l'educació superior, per a avançar feina endarrerida i assegurar la reactivació de l'economia. Aquesta reducció es pot compensar amb una paga extra o amb vacances en altres moments de l'any.

4.2.- Actuacions de suport a les persones

290. Assumpció per part de l'Estat de les nòmines dels treballadors de les empreses més afectades usant un esquema similar a l'utilitzat per Dinamarca o Austràlia.

291. Programes de formació i reciclatge professional que donin suport a totes les persones dels sectors més afectats com la restauració i el turisme.

292. Assegurar una renda mínima per a les persones sense ingressos, autònoms i petits empresaris que han perdut el negoci i aturats de llarga durada o sense dret a prestació.

5.- 10 MESURES PER A LA REACTIVACIÓ IMMEDIATA DE CATALUNYA

293. Establir un pacte per a la reactivació de Catalunya amb tots els agents socials, econòmics i de la societat civil i amb la complicitat de les forces polítiques. Atès que Catalunya s'ha de refer entre tots i pel bé de tots.

294. Definir les mesures per a la reconstrucció amb organitzacions i associacions empresarials i sindicals per impulsar la indústria i l'economia del País. Atès que Catalunya es referà empresa a empresa.

295. Establir polítiques financeres amb bancs i entitats de crèdit contemplant les persones, les empreses, les microempreses i els autònoms. Catalunya es referà compte a compte.

296. Posar en marxa, des de l'Administració, un programa de tecnologia, empenedoria i ajuda a les noves activitats, hem d'assumir que Catalunya es referà empenedor a empenedor.

297. Articular un pla de projecció amb força de Catalunya al món, vertebrat pels agents d'internacionalització, tot visualitzant la imatge d'un país de benestar i segur.

298. Promoure el diàleg i la col·laboració amb partits polítics i institucions a nivell català, estatal i europeu. Necessitem aliances i acords perquè sabem que Catalunya es referà aliança a aliança.

299. Desplegar totes les potencialitats de cada territori, comptant amb tots els municipis de Catalunya i la seva representació, ajustant actuacions específiques a cada lloc, per tenir una Catalunya sense exclusió de persones i territoris. Catalunya es referà poble a poble.

300. Establir un ingrés mínim suficient per a totes les famílies sense ingressos, o ingressos molt baixos, amb especial èmfasi a les famílies amb fills i persones dependents, tot facilitant la creació d'ocupació col·laborant amb els interlocutors

socials. No podem, ni volem, deixar ningú enrere atès que Catalunya es referà família a família.

301. Activar polítiques per a garantir sistemes universals de salut i serveis socials, tenint especial cura en l'atenció a les persones grans, tot promovent el valors de la convivència, el bé comú i el compromís amb els agents cívics, tots som necessaris. Catalunya es referà català a català.

302. Formular i instaurar un nou model de governança democràtica i de gestió pública, perquè Catalunya es referà assegurant la credibilitat i lideratge de les seves institucions.